

Sygn. akt II K 1685/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Joanna Szajkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Justyny Trybychowskiej-Łysik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2014

sprawy **L. K.**

syna J. i V. z domu K.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 lipca 2011 w sprawie o sygn. akt II K 747/11 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 21 kwietnia 2011 na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący trzy lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 września 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3155/13 zarządzono wykonanie kary;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 04 lipca 2012 w sprawie o sygn. akt II K 786/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 do 10 sierpnia 2011 na karę roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący cztery lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 września 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3148/13 zarządzono wykonanie kary;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2012 w sprawie o sygn. akt II K 389/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w maju 2011 na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący sześć lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01 października 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3149/13 zarządzono wykonanie kary;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 maja 2013 w sprawie o sygn. akt II K 394/13 za czyn: z art. 193 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 grudnia 2012 na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności i z art. 157 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 grudnia 2012 na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną sześciu miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 24 grudnia 2013;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 15 listopada 2013 w sprawie o sygn. akt II K 1113/13 za czyn: z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art., 278 § 5 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 03 kwietnia 2013 na karę dwóch lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet kary okresu zatrzymania od dnia 03 kwietnia 2013 do dnia 04 kwietnia 2013;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09 grudnia 2013 w sprawie o sygn. akt II K 1442/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2013 na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary wymierzone skazanemu Ł. K. wyrokami opisanymi w punktach 1 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary wymierzone skazanemu Ł. K. wyrokami opisanymi w punktach 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej zalicza skazanemu Ł. K. okresy dotychczas odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu karą łączną orzeczoną w pkt. I części dyspozytywnej wyroku łącznego,

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. II części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej zalicza skazanemu Ł. K. okresy dotychczas odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu karą łączną orzeczoną w pkt. II części dyspozytywnej wyroku łącznego,

V. na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie wyroków obejmujących kary nie podlegające łączeniu, wymierzone wyrokiem opisanym w pkt. 2 części wstępnej wyroku łącznego postępowanie umarza,

VI. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego Ł. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego,

VIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ś. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego oraz dalej idącą kwotę 27,60 zł (dwudziestu siedmiu złotych sześćdziesięciu groszy) tytułem podatku od towarów i usług.

Sygn. akt II K 1685/13

UZASADNIENIE

Do tutejszego Sądu wpłynął wniosek skazanego Ł. K. o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. K. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 lipca 2011 w sprawie o sygn. akt II K 747/11 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w z w. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 21 kwietnia 2011 na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący trzy lata. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 września 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3155/13 zarządzono wykonanie kary;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 40 akt sprawy II K 747/11, postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k. 86

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 04 lipca 2012 w sprawie o sygn. akt II K 786/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 do 10 sierpnia 2011 na karę roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący cztery lata. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 września 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3148/13 zarządzono wykonanie kary;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 67 akt sprawy II K 786/12, postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 75

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2012 w sprawie o sygn. akt II K 389/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w maju 2011 na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący sześć lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01 października 2013 w sprawie o sygn. akt Ko 3149/13 zarządzono wykonanie kary;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 138 akt sprawy II K389/12, postanowienie k. 156;

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 maja 2013 w sprawie o sygn. akt II K 394/13 za czyn: z art. 193 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 grudnia 2012 na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności i z art. 157 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 grudnia 2012 na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną sześciu miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 24 grudnia 2013;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 73 akt sprawy II K 394/13

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 15 listopada 2013 w sprawie o sygn. akt II K 1113/13 za czyn: z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art., 278 § 5 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 03 kwietnia 2013 na karę dwóch lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet kary okresu zatrzymania od dnia 03 kwietnia 2013 do dnia 04 kwietnia 2013;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 87 akt sprawy II K 1113/13

Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09 grudnia 2013 w sprawie o sygn. akt II K 1442/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2013 na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze k 91 akt sprawy II K 1442/13

Ł. K. karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać 11 lipca 2013 r. w Zakładzie Karnym w S.. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Podczas pobytu w warunkach więziennych był jednokrotnie nagradzany i jednokrotnie karany dyscyplinarnie. W miejscu zakwaterowania bezkonfliktowy. Nie deklaruje uczestnictwa w podkulturze przestępczej, deklaruje chęć podjęcia pracy w warunkach pozbawienia wolności. W stosunku do położonych zachowuje się prawidłowo, przejawia umiarkowany krytycyzm w stosunku do popełnionych przestępstw

Dowód: opinia o skazanym k. 31.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

W niniejszej sprawie połączeniu podlegać mogły kary orzeczone w wyrokach opisanych w punkcie 1 i 3 oraz w punktach 4,5 i 6 części wstępnej wyroku. Stwierdzenie to wynika z charakterystycznego dla niniejszego postępowania układu popełnienia czynów za które Ł. K. został prawomocnie skazany i dat wydania przedmiotowych wyroków.

Zgodnie z treścią art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawy kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Stosownie do treści art. 86§1 kk Sąd wymierzając karę łączną orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Tym samym Sąd mógł orzec w niniejszym postępowaniu kary łączne

pozbawienia wolności w zakresach: pierwszą od roku i sześciu ośmiu miesięcy pozbawienia wolności do dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności i drugą od dwóch lat pozbawienia wolności do dwóch lat i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Zważyć należało, iż zgodnie z ugruntowanym w doktrynie prawniczej poglądem, podzielanym w pełni przez Sąd orzekający, główną ideą leżącą u podstaw wymiaru kary łącznej jest odpowiednia redukcja sumy kar podyktowana względami humanitarnymi. Nie może jednak ująć uwadze, iż ugruntowany w doktrynie prawniczej pogląd wskazuje również, niejako w uzupełnieniu, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą, wobec tego nie powinno prowadzić do łagodzenia kar, co ma praktycznie miejsce przy stosowaniu absorpcji. Absorpcja natomiast, czy też wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione w sposób szczególnych w dwóch przypadkach: 1. zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem bądź przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi, 2. w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu, czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12. k.k. nie znalazł zastosowania (vide L. Tyszkiewicz „Kodeks karny Komentarz” k. 262 wyd. Arche s.c. Gdańsk 1999 r.). Pozostałymi zasadami stosowanymi w procesie łączenia kar są zasada asperacji i kumulacji. Wybór pomiędzy jedną z trzech wymienionych zasad uwarunkowany jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Sprowadzają się one do określenia, jak blisko związek przedmiotowo- podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum.

W świetle powyższego Sąd zważył iż w realiach niniejszej sprawy z całą pewnością nie może być mowy o możliwości zastosowania zasady absorpcji. Przeciwno jej przyjęciu przemawia bowiem w zakresie pierwszej z wymierzonych kar łącznych zbliżony stopień społecznej szkodliwości wszystkich przypisanych skazanemu czynów, jak i popełnienie ich na szkodę różnych podmiotów. Wymierzając drugą karę łączną Sąd miał na uwadze, iż przeciwko przyjęciu zasady absorpcji przemawia pięciomiesięczny odstęp czasowy pomiędzy pierwszym, a ostatnim z przypisanych skazanemu czynów, naruszenie różnych przedmiotów ochrony prawnokranej i działanie na szkodę różnych podmiotów.

Nie bez znaczenia pozostawał w obu przypadkach fakt przeciętnej w ocenie Sądu opinii dotyczącej skazanego, który w czasie odbywania kary pozbawienia wolności był karany dyscyplinarnie, a przy tym wykazuje umiarkowany krytycyzm co do popełnionych przestępstw. Sąd zważył wreszcie i na fakt, iż skazany pomimo młodego wieku, w przeszłości był łącznie sześciokrotnie.

W przekonaniu Sądu brak było zatem okoliczności, które pozwoliłyby na przyjęcie, że obecna postawa skazanego, jaką prezentuje w warunkach pozbawienia wolności pozwala na tak daleko idące złagodzenie orzeczonych kar. Skorzystanie z zasady absorpcji, w prawnokarnej sytuacji skazanego w sposób ewidentny byłoby sprzeczne z podzielanym przez Sąd poglądem, iż popełnienie dwóch przestępstw stanowi przede wszystkim okoliczność obciążającą, wobec tego nie powinna prowadzić do łagodzenia orzeczonych kar.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności oraz kierując się pozostałymi dyrektywami i przesłankami wymiaru kary opisanymi w art. 53 kk Sąd uznał, iż zasadnym będzie zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie za zbiegające czyny kar łącznych dwóch lat oraz dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara będzie w ocenie Sądu karą słuszną i sprawiedliwą, realizującą w największym stopniu zadania z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd, stosownie do treści art. 577 kpk zaliczył skazanemu okresy wszelkich, odbytych dotychczas kar.

Stosownie do treści art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wymierzania kary łącznej odniesieniu do kary orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie 2 części wstępnej wyroku, zaś na podstawie art. 576§1 kpk stwierdził, iż wyroki podlegające połączeniu, ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym.

Orzeczenie o kosztach, oparte o treść art. 624§1 kpk, podyktowane zostało trudną sytuacją majątkową skazanego, pozbawionego wolności.

Orzeczenie w punkcie siódmym znajduje swoje uzasadnienie w treści wskazanego w nim przepisu.